HAZAN MEVSİMİ….

Yazan: Hasan Öztürk - 9 Eylül 2009

Sonbahar; ölüm mevsimi yine sen çaldın kapımı biliyorum..

Ağaçların rengi neden değişti? Bak! yeşil yeşil yapraklar da solmuş. Yine bağ bozumu başladı.

Kimsede aramıyor beni….Unutuldum mu? . Denizin dalgalarının bu şekilde hırçınlaşmasına da pek anlam veremiyorum..

Bizimkiler; valizleri ellerinde terminal önünde niçin bekleşiyorlar? Gurbet kuşları yuvalarına mı dönüyor ? her zaman ki gibi..

Her gelişinle bir hüzün bir acı ve ayrılık bırakıyorsun yorgun yüreğimde….

Bu sefer kimleri gözüne kestirdin? Kimleri gözyaşlarına boğacaksın söyle bana… Benden uzak dur ne olur ! Uğraşamam şimde senle.

Yine mi başlayacak yaprak dökümü..

Allahım! ne oluyor bana böyle….. İçimdeki bu korkunun mutlaka bir tarifi olmalı !

Yoksa! yoksa Yine bir Sonbahar sendromu mu yaşıyorum. Her sonbahar gelişinde içime bir hüzün çöker dolar gözlerim..

Dertlerime çaremi ? Çare aramıyorum ki, çaresini bulayım…
Çünkü bende artık hazan mevsimini yaşıyorum. Geride kalan koskoca yarım asra yakın bu ömür; ne çok sararmış yerlere savrulm gazel yaprakları gördü. Besbelli ki içimdeki korkuda bu yüzden olmalı…

Mahallemin yokuşundaki sararmış yaprakları bu sefer hemen süpürmeyin ne olur! Kimseler dokunmasın onlara….

Benim anılarım saklı kaldırım üzerinde mahzun bir şekilde duran sarı sarı yapraklarda…

Biraz daha başbaşa kalmak istiyorum anılarımla..

Buruşuk yüzüme sararmış yapraklar değiyor. Sanki anılarına sahip çık dercesine..

Merak etmeyin siz. Buralarda yaşadığım mutluluk ve acı dolu günleri unutur muyum hiç….

Ne çok da acılara tanık olmuştu bu yaralı yürek.. Şimdi soğuktan titreyen ve sığınacak bir dalı olmayan garib bir kuş gibi hissediyorum kendimi….

Sonbahar; ayrılıkların mevsimi, hüzün mevsimidir. Hazan mevsimi demeyi tercih etmişimdir ben bu mevsime..

Hazan Mevsimine; ölüm mevsimi der kimileri de.. Haksız da değiller hani! Sevdiklerimizi bir anda elimizden alıp koparan mevsimlerin en acımasız olanıdır o..

Leylekler, kırlangıçlar yine Güneye göç hazırlığı içindeler. Havalar iyiden iyiye de serinlemeye başladı. Sicim gibi yağmurlar yağacak. Yağmur taneleri cama vuracak, Arap kızı belki de bir kez daha camdan bakacak….

Hazan mevsiminde kaybettiklerimiz mi ? Onlar camdan bir daha hiç bakamayacaklar ki…..Benim içimi acıtan gerçekte bu olmalı herhalde…Hazan mevsiminde bir kez daha göremeyeceklerim olmalı..

Ellerim ceplerimde savrulan yaprakların yüzümü okşarcasına çarpmasına hiç aldırmadan yürüyorum. Hem de Barış Manço'nun güz yağmurları şarkısını mırıldanarak..

"Sonbaharda olsa eskiden ne kalabalık olurdu bizim buralar".. Şimdi yalnız bir adam ve 3-5 tane sokak kedisi. Sokak kedileri eşlik ediyor yalnızlığıma.. . Kediler bana arkadaş olmuştu. Bir kedim bile yok diyen, Sezen Aksu'ya inat bir sürü de kedim olmuştu..

Elimdeki iftariyeliklerden bir parçasını da onlarla paylaştım.. Akşamın soğuk yüzü kendini iyice göstermişti ki, sokakta kalan bu kimsesiz dostlarıma da veda ettim…

Yağmur iyiden iyiye atıştırmaya başlamıştı. Yorgun adımlarıma yağmurlar da eşlik ediyordu.. İftarın olmasına az bir vakit kala TV açtım. Haberler tam mevsimine uygun tarz ve sanki benim duygularımı ispat eder nitelikteydi.. Şehit haberleri ve birde sel felaketi sonucu kaybettiğimiz insanlarımız..

Yapmıştı yapacağını hazan mevsimi…..Sanki getirdiği serinliğini azaltmak istercesine yine ocaklara ateş düşürmüştü..

Güz yağmurlarını severim. Felakete yol açabilecek tarzda yağan yağmurlardan ise hep ürkmüşümdür…

Haberlerde gördüğüm manzara karşısında ise şok oldum.. Yağmacılar; felaketten arta kalanları bir bir toplayıp getirdikleri arabalara yüklüyordu.. Herkes can derdinde iken böyle bir davranış karşısında insanlığımdan utandım.. Yazıklar olsun diyorum. Biz Bu kadar mı arsızlaşıp onursuzlaştık hırsızlaştık….

Bir Ramazan gününde ordan aldıklarını evine götürürken sıkılmaz mı? bu insanoğlu… Utanmadan onları nasıl çalıpta evine götürür. Aklım almıyor arkadaş… Helal ve haram kavramlarının ne olduğunu ne çabukta unuttuk. Hem de bir Ramazan günün de olacak şey mi ?

Biraz dan Yaprak dökümü dizisi başlayacak. Yağmur ise halâ alabildiğine yağmakta.. Bosna Hersek ile Milli maçımız da var.. Aklım ise hepten karma-karışık…

İnşallah üzerimizdeki bu kara bulutlar dağılır demekten başka da bir şey gelmiyordu elimden….

Sabah olduğunda ise ilk işim sokak kaldırımlarına bakmak oldu. Akşam kaldırımlar üzerinde bıraktığım yaprakların hiç birinden eser yoktu…..

Kör olası rüzgârlar(!) yine anılarımın hepsini süpürmüşler…….

Hasan Öztürk